

ת"פ 81496/01/19 - מדינת ישראל - תביעות שפלה נגד חסונה אליגולאשווילי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 81496-01-19 מדינת ישראל נ' אליגולאשווילי

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל - תביעות שפלה

נגד

הנאשמת: חסונה אליגולאשווילי

בשם המאשימה: עו"ד עידן סטולוב

בשם הנאשמת: עו"ד ליזי בר שובל

גזר דין

ביום 8.12.19 הורשעה הנאשמת בהתאם להודאתה בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות סיוע לקבלת דבר במרמה, לפי סעיפים 415 רישא ו- 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וסיוע לכניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיפים 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל) ו- 31 לחוק העונשין. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית. המאשימה הודיעה כי תעתור לעונש מאסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות, ואילו ההגנה ביקשה להפנות את הנאשמת לקבלת תסקיר שירות מבחן, במסגרתו תיבחן גם האפשרות לסיים את ההליך ללא הרשעה.

כתב אישום מתוקן

1. ביום 31.10.18 הגיעו לארץ בטיסה מגאורגיה הנאשמת ונתין גאורגי אשר גורש מישראל כשבועיים קודם לכן, לאחר ששהה בארץ שלא כדין משך כשנה ומחצה (להלן: האחר). כאשר הגיעו לאולם ביקורת הגבולות, עמדה הנאשמת בתור לקבלת כרטיס "גייטפאס" (אישור כניסה לישראל המונפק לאחר הזדהות בדרכון בעמדת ביקורת גבולות, להלן: גייטפאס), ואילו האחר המתין לה בצד התור. מיד לאחר שהנאשמת קיבלה לידיה את הגייטפאס, ניגש אליה האחר וקיבל אותו ממנה. אז הניח האחר את הגייטפאס בשער כניסה מס' 912, השער נפתח והוא נכנס

לישראל.

זה המקום לציין כי מכתב האישום המקורי נמחקו טענות עובדתיות שייחסו לנאשמת ולאחר תכנון מוקדם של העבירות וטיסה בצוותא מגאורגיה לישראל, ובהתאם נמחקו עבירות של קשירת קשר לעוון וניסיון לקבלת דבר במרמה.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות שירות

2. תסקיר מיום 4.5.20: בשל צנעת הפרט יובאו הממצאים בצמצום. הנאשמת בת 45, ללא הרשעות קודמות, ילידת גאורגיה אשר עלתה לארץ לפני שנים רבות, נשואה ואם לשלושה ילדים, עובדת כפועלת ייצור במפעל בקריית גת. לאורך השנים נחשפה במקום עבודתה לחומרים כימיקלים אשר השפיעו על בריאותה. כן הובאה התייחסות למצבה המשפחתי של הנאשמת, למערכת יחסים מורכבת בתוך המשפחה ולקשיים ומצוקות מהן סבלה וסובלת הנאשמת לאורך השנים.

הנאשמת תיארה היכרות שטחית מוקדמת עם האחר, אותו פגשה לדבריה באקראי בטיסה מגאורגיה לישראל, ורק בדיעבד הבינה כי האחר פעל באופן מתוכנן כדי להיכנס לארץ בסיועה. לדבריה, האחר נטל ממנה את הגייטפאס ללא רשותה, ופעל כלפיה במרמה ובכוח.

במסגרת גורמי הסיכון עמדה קצינת המבחן על התנהלותה של הנאשמת באירוע, על מסירת מידע במשורה ושיתוף פעולה חלקי באשר לאופן ביצוע העבירות, תוך צמצום חלקה באירוע והצגתה כקורבן. כגורמי סיכוי טענה קצינת המבחן כי מדובר באשה בעלת כוחות ויכולות, נעדרת הרשעות, מתפרנסת באופן קבוע ויציב ושיתפה את שירות מבחן בתכנים אישיים בהתאם ליכולותיה. כן התרשמה מההליך המשפטי כגורם מרתיע ומציב גבולות.

הנאשמת שללה צורך בהתערבות טיפולית, ומנגד הראתה נכונות לשאת בענישה קונקרטיית, תוך הבעת חרדה מפני אובדן מקור פרנסתה, לגביו העריכה קצינת המבחן כי מדובר בגורם יציב ומאזן לאורך השנים. הנאשמת העלתה חשש כי תפוט ממוקם עבודתה על רקע שינויים שחלים במקום, וכי אם תורשע בהליך תתקשה למצוא מקום עבודה חלופי בעתיד. קצינת המבחן הדגישה כי הנאשמת לא הציגה נימוקים קונקרטיים לביטול הרשעתה, והוסיפה כי ככל שתורשע בדיון נראה כי הדבר לא ישפיע על תפקודה כפועלת ייצור במפעל. חרף האמור לעיל המליצה קצינת המבחן לבית המשפט לבטל את הרשעתה של הנאשמת ולהשית עליה צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות, כענישה קונקרטיית וחינוכית שתחזק את חלקיה המתפקדים ותציב גבול להתנהגותה.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות: הנאשמת נמצאה מתאימה לריצוי עונשה בדרך של עבודות שירות, תחת מגבלות רפואיות.

ראיות לעונש ותמצית טיעוני הצדדים

3. בפתח הדיון מיום 24.5.20 ובטרם נשמעו טיעוני הצדדים התבקשה הנאשמת להבהיר את דבריה לקצינת המבחן, מהם עלתה לכאורה כפירה בעבירות אשר בביצוען הודתה והורשעה. הנאשמת שבה והודתה בפני בית המשפט כי מסרה לאחר את הגייטפאס לבקשתו, וכי זה לא נלקח ממנה בכוח. כן חזרה על הודאתה כי אפשרה לאחר להיכנס לישראל בעזרת הגייטפאס, והביעה צער על התנהגותה.

4. ב"כ המאשימה טען כי הנאשמת פגעה פגיעה קשה בערך המוגן - זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, פגיעה המקבלת משנה תוקף משמדובר בכניסה לישראל שלא כדין של נתין זר אשר גורש מהארץ שבועיים בלבד עובר לביצוע העבירות. לטענתו, הנאשמת סיכנה את ביטחון אזרחי ישראל, ועל כן יש לנקוט כלפיה ענישה מחמירה שתעביר מסר ברור של הרתעה וגמול. ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל. לתמיכה בבקשתו הפנה לת"פ (שלום ראשל"צ) 37468-08-18 מדינת ישראל נ' דזורלשוילי (10.9.19, להלן: עניין דזורלשוילי), שם בחן בית המשפט מגוון עבירות על חוק הכניסה לישראל וחילק אותן לקטגוריות. אשר לעונש בתוך המתחם, ב"כ המאשימה הפנה לדבריה של הנאשמת לקצינת המבחן, טען כי לא לקחה אחריות על ביצוע העבירה ושללה צורך בטיפול. מנגד ראה לזקוף לזכותה את הודייתה בבית המשפט, חיסכון בזמן שיפוטי והיעדר הרשעות קודמות. סופו של דבר עתר להשית על הנאשמת עונש מאסר בפועל בן 3 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

5. ב"כ הנאשמת הגישה אסופת תלושי שכר (ענ/1), תדפיסי בנק (ענ/2), אסופת מסמכי תיעוד רפואי (ענ/3) ולאחר הדיון הוסיפה וצירפה (באישור בית המשפט) אישור עובד מפעל חיוני מחברת אינטל ומכתב מהמעסיק. לדבריה, מדובר באירוע חד פעמי, לא מתוכנן, והנאשמת לא קיבלה תמורתו דבר. כן טענה כי בגין רכיב עובדתי יחיד הורשעה הנאשמת בשתי עבירות נפרדות, בעקבות שינוי במדיניות המאשימה. לשיטתה, המעשה שביצעה הנאשמת מצוי בדרגת החומרה הנמוכה ביותר של עבירות הכניסה לישראל, בפרט כשמדובר בעבירת סיוע, קל וחומר כשהעברין העיקרי - האחר - לא הועמד לדין (אין מחלוקת על כך שלא הוגש נגדו כתב אישום - ראו פרוטוקול עמוד 12 שורה 19). ב"כ הנאשמת הפנתה לגילה של הנאשמת, לנסיבותיה המפורטות בתסקיר ועל-פה, למצבה המשפחתי המורכב, למצוקותיה הרפואיות, המשפחתיות והכלכליות, והעלתה חשש מפני פגיעה במקור פרנסתה ככל שייגזר עליה עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשמת הציגה פסיקה הנוגעת לשוהים בלתי חוקיים שנכנסו לארץ למטרות עבודה, הפנתה להלכה שנקבעה ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14, להלן: עניין אלהרוש) ולפסיקת הערכאות הדיוניות בעבירות אלה, וטענה כי יש לאבחן את עניינה של הנאשמת לקולא, מכיוון שבעבירות שב"ח ישנו חשש מתמיד מפני סיכון בטחוני, ואילו במקרה דנן אין אינדיקציה לכך. סופו של דיון עתרה להשית על הנאשמת עונש צופה פני עתיד בלבד, ולחלופין בתוספת של"צ.

הנאשמת בדברה האחרון הביעה חרטה על מעשיה, ביקשה את סליחת בית המשפט והתחייבה כי לא תחזור על המעשה. אזכיר כי הנאשמת נשמעה גם בפתח הדיון, כמובא לעיל.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. מעשיה של הנאשמת פגעו בזכותה הבסיסית (כמו גם חובתה) של המדינה לקבוע מי יהיו הבאים בשעריה, להציב תנאים לכניסתם ולנהל רישום אודותיהם.

אמנם, העבירה בה הורשעה הנאשמת, סיוע לכניסה לישראל שלא כדין דרך נתב"ג, איננה אירוע נדיר, אך ניסיון לבדוק את מדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות דומות לאלו של הנאשמת לא העלו ממצאים רבים. בעניין דזורלשוילי בחן בית המשפט את סוגי העבירות על חוק הכניסה לישראל וחילק אותן לקטגוריות, תוך ניסיון לעמוד על מתחמי הענישה הרלוונטיים לכל אחת מהקבוצות. עניינה של הנאשמת נכנס בגדרי הקבוצה אליה השתייך גם הנאשם באותו עניין - אזרחי ישראל המסייעים למי שהם נעדרי היתר כניסה להיכנס לישראל. באותו מקרה דובר על עובד נתב"ג שניצל את עיסוקו ומקום עבודתו בסדרת אירועים שהתפרסו על פני כחודשיים, הכניס לארץ שלושה אזרחים זרים, והכל כנגד תמורה כספית משמעותית (סך כולל של 24,000 ₪). בהתאם הורשע בריבוי עבירות: סיוע לכניסה לישראל שלא כחוק (3 אישומים), סיוע לקבלת דבר במרמה (3 אישומים), קשירת קשר לביצוע עוון. נקבע בעניינו מתחם ענישה בין 10-18 חודשי מאסר, וסופו של יום נדון ל- 14 חודשי מאסר בפועל (בערעור הופחת העונש בהסכמה ל- 12 חודשי מאסר בפועל (עפ"ג 26500-10-19, 20.1.20, טרם פורסם)).

כן ראו ת"פ (שלום ראשל"צ) 63680-01-18 מדינת ישראל נ' כהן (24.6.19, להלן: עניין כהן), שם נקבע מתחם בין 2-5 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, למי שסייע לנתין זר להיכנס לישראל דרך נתב"ג, ואולם גם שם (בניגוד לעניינה של הנאשמת) דובר בעבירה מתוכננת מראש במסגרתה טס הנאשם לגאורגיה ושב לארץ עם הנתין הזר. באותו מקרה דובר על תשלום בסך 3,000 דולר ששילם הנתין הזר, ועל סדרת פעולות שביצע הנאשם על מנת לאפשר את השלמת העבירה (מסר לנתין הזר גייטפאס בשירותים). משדרכו של הנתין הזר לא צלחה ולא הצליח להיכנס לארץ נפגשו השניים פעם נוספת, והאחרון קיבל מהנאשם גייטפאס אחר באמצעותו נכנס בהצלחה לארץ. בהמשך לכך נצמד הנאשם לאדם אחר וניסה להיכנס באמצעותו לישראל). מכאן, דובר בנסיבות חמורות משמעותית מאשר בעניינו.

ב"כ המאשימה ביקש, ובצדק, לאבחן לקולא את נסיבות המעשה של הנאשמת מהנסיבות בעניין דזורלשוילי, ועתר לקבוע מתחם ענישה נמוך משמעותית מזה שנקבע שם. ואולם, נראה כי בעניינה של הנאשמת ראוי לקבוע מתחם נמוך אף מזה שנקבע בעניין כהן. המתחם לו עתרה המדינה בהליך דנן חמור יתר על המידה, ואיננו משקף כראוי את נסיבות ביצוע העבירה כפי שאלו מתבטאות בכתב האישום המתוקן (להבדיל מכתב האישום המקורי). כזכור, כתב האישום המקורי ייחס לנאשמת קשירת קשר לעוון וניסיון לקבלת דבר במרמה, עבירות שנמחקו בכתב האישום המתוקן. בכך גילתה המאשימה את דעתה כי העבירה שביצעה הנאשמת הייתה רגעית, לא מתוכננת, ומבלי שהנאשמת קיבלה כנגדה תמורה כלשהי. אדגיש, בל יובן מדבריי כי בית המשפט מקל ראש בעבירה שביצעה הנאשמת. מדובר בעבירה חמורה שעלולה הייתה לסכן את הציבור ופגעה במישרין בריבונות המדינה על גבולותיה.

ועם זאת, במנעד העבירות על חוק הכניסה לישראל ובהינתן נסיבות ביצוע העבירה בכתב האישום המתוקן: אירוע אחד, רגעי ולא מתוכנן, לא מתוכם, ללא ניצול של נסיבות מיוחדות (דוגמת עובד המנצל את עיסוקו לביצוע עבירה), ללא תמורה כספית לנאשמת, ללא אינדיקציה למסוכנות ביטחונית מהאחר, הרי שאנו מצויים ברף הנמוך של

עבירות הכניסה לישראל. אמנם מדובר בקטגוריות שונות, אך דומני שבנסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשמת, אין מדובר באירוע חמור יותר מעבירות כניסה לישראל על ידי שוהים בלתי חוקיים, תושבי האזור הנכנסים לארץ לצרכי פרנסה, כאלו שעניינם נבחן בעניין אלהרוש, ושמתחם העונש בעניינם נקבע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר בפועל בתוספת קנס (ברף העליון) בסך של 2,000 ₪. לנוכח המקובץ אני קובע מתחם ענישה הולם בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך מספר חודשים אשר ניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות.

גזירת העונש המתאים לנאשמת

7. הנאשמת בת 45, נעדרת הרשעות קודמות, הודתה בבית המשפט במעשיה והביעה צער וחרטה. אמנם, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן היה חלקי, תוך שהנאשמת צמצמה את חלקה באירוע, אך מדבריה לפני במועד הדיון התרשמתי כי נטילת האחריות היא אמיתית וכנה. נתונה המשפחתיים והחברתיים של הנאשמת מורכבים, חייה אינם פשוטים, וניכר כי מדובר באישה הנלחמת על מקומה בחברה ובתוך משפחתה פנימה. עוד ראיתי לקבל את עמדת שירות המבחן בדבר חשיבותו של מקום העבודה בחייה של הנאשמת, המהווה עבורה עוגן כלכלי ואישי. נתון זה מקבל משנה תוקף בתקופה זו, המתאפיינת בהיעדר יציבות תעסוקתית לנוכח התפשטות נגיף הקורונה, מצב החירום והשלכותיו על המשק הישראלי. מכאן, החלטתי למקם את הנאשמת בחלקו התחתון של מתחם הענישה ולהשית עליה ענישה צופה עתיד. גם בפן הכספי לא ראיתי להכביד על הנאשמת. השילוב בין מצבה הכלכלי הקשה, העובדה כי אין מדובר בעבירה שבוצעה ממניע כספי (בהתאם לכתב האישום המתוקן), והקשיים הכלכליים המוגברים בעת הנוכחית הביא אותי להטיל על הנאשמת ענישה כספית צופה פני עתיד.

8. הערה בטרם סיום: בסיפא לתסקיר מצאה קצינת המבחן להמליץ על ביטול הרשעתה של הנאשמת, זאת על רקע חרדתה של האחרונה מפני העתיד. קצינת המבחן הדגישה כי ההמלצה ניתנה חרף היעדרה של פגיעה קונקרטיה בנאשמת, וציינה כי ההרשעה לא תשפיע על עבודתה במפעל. המלצה זו של שירות המבחן איננה מתיישבת כלל ועיקר עם הכללים שהותוו בפסיקה בכל הנוגע לאפשרות לסיים הליכים ללא הרשעה, וטוב עשתה באת כוחה המלומדת של הנאשמת כשלא ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניין זה.

תוצאה

9. אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר אותם לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור בתוך שלוש שנים עבירה בה הורשעה (כמבצעת עיקרית, כמסייעת או בניסיון לבצע את העבירות).

ב. הנאשמת תיתן התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירה בה הורשעה (כמבצעת עיקרית, כמסייעת או בניסיון לבצע את העבירות). הנאשמת תצהיר על ההתחייבות לפני עוד היום, שאם לא כן, תרצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

עמוד 5

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן (לעיון).

ניתן היום, ט"ו סיוון תש"פ, 07 יוני 2020, במעמד הצדדים.